

Το Σουφλί τίμησε την μνήμη Αποστόλου Ανδρέου, ιδρυτού της Εκκλησίας του Βυζαντίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η μνήμη του Αποστόλου Ανδρέου, του ιδρυτού της Εκκλησίας του Βυζαντίου και κατ' επέκταση της Θράκης, ιδιαίτερα τιμάται από τον φιλόχριστο λαό της πόλεως του Σουφλίου στον ταπεινό και απέριττο νεόδμητο Ναό, ο οποίος επινεύσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού, καθιερώθη το έτος 2012 επ' ονόματι του Πρωτοκλήτου Αποστόλου.

Ο Σεβασμιώτατος αφ' εσπέρας της εορτής χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό, ευλόγησε τους άρτους και μίλησε, παρουσία του Βουλευτού Έβρου Σταύρου Κελέτση, των αντιδημάρχων Σουφλίου Γεωργίου Μπαλτζή και Δημητρίου Δαρούση, του Διοικητού της 50ής Ταξιαρχίας ταξιάρχου Δημητρίου Λυμπερέα, του περιφερειακού Συμβούλου Βασιλείου Δελησταμάτη και ικανού εκκλησιάσματος.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος προέστη του **Όρθρου και της Ευχαριστιακής Συνάξεως**, την οποία παρακολούθησαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, οι αντιδήμαρχοι Σουφλίου Γεώργιος Μπαλτζής, Δημήτριος Δαρούσης, Θεόδωρος Τσιαμίτας, ο υποδιοικητής της 50ής Ταξιαρχίας συνταγματάρχης Νικόλαος Λιάπης, η διευθύντρια του Γραφείου Πολιτικών Υποθέσεων του ΥΠΕΞ στη Θράκη Βάλια Πενταρβάνη, η Λυκείαρχης Σουφλίου Αθανασία Κακαλή, ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Σουφλίου αστυνομικός υποδιευθυντής Χαρ. Βομβέλλης και πλήθος πιστών.

Με αφορμή τα γεγονότα της γνωριμίας του Αποστόλου Ανδρέου με τον Κύριο όπως τα περιγράφει το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, ο Σεβασμιώτατος τόνισε· «Ή προσμονή του Μεσσία ήταν ένας πόθος που έδινε δύναμη στον λαό μέσα στις ιστορικές του περιπέτειες. Ο περιούσιος λαός πίστευε ότι, όταν έρχόταν ο Μεσσίας, θα τον έλευθέρωνε απ' όλα τά δεινά του. Ή λέξη Μεσσίας έρμηνεύεται με τή λέξη Χριστός, διότι είναι αυτός που χρίεται, για να γίνει βασιλιάς ή αρχιερέας ή προφήτης. Ο Ίησοϋς Χριστός είναι χρισμένος από τον Θεό Πατέρα, έχει δηλαδή τήν έξουσία να είναι ταυτόχρονα και Βασιλεύς και Αρχιερέας και Προφήτης. Αυτά τά τρία αξιώματα συνυπάρχουν στο πρόσωπο του Χριστού. Με αυτή τήν τριπλή έξουσία ο Κύριος απεργάζεται τή σωτηρία των ανθρώπων...

»Ο απόστολος Ανδρέας ένθουσιάσθηκε από τήν πρώτη συνάντηση του με τον Θεάνθρωπο Κύριο στον οποίο είδε τον Βασιλιά, τον Διδάσκαλο, τον Αρχιερέα. Στον Χριστό είδε τήν αρχοντιά του Βασιλιά, τή σοφία του Διδασκάλου και Προφήτη, τό μεγαλείο και τήν ιεροπρέπεια του Αρχιερέα. Έγινε ο πρώτος πιστός μαθητής του Χριστού, διότι ένωσε να έλευθερώνεται μέσα από τήν σοφία, τήν δύναμη και τήν θυσία του Κυρίου. Ένωσε επίσης βαθύτατη ανάγκη να μην κρύψη τήν χαρά του αλλά θέλησε να κάνει κοινωνούς σε αυτή πρόσωπα αγαπητά όπως ήταν ο αδελφός του, ο Πέτρος, και αργότερα ολόκληρη τήν ανθρωπότητα με τήν ιεραποστολική του δράση. Ο ευαγγελισμός των ανθρώπων έγινε έργο ζωής για τον Πρωτόκλητο των αποστόλων, τό οποίο ολοκλήρωσε με τον μαρτυρικό του θάνατο...

» Για μάς ο Μεσσίας Χριστός είναι ο Βασιλιάς μας. Ή ύπακοή σ' αυτόν τον Κυβερνήτη είναι έλευθερία. **Ή ύποταγή στο θέλημά Του είναι καταξίωση. Ή συμπόρευση μαζί Του είναι ή παντοτινή εϋδαιμονία...** Για μάς ο Μεσσίας

εἶναι ὁ σοφός Διδάσκαλος. Εἶναι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀκολουθῶντας ὁ πιστός τόν Χριστό σάν Διδάσκαλο, κοντά Του μαθητεύει στά μυστικά τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, ξεκλειδώνει τήν πραγματική γνώση, πού δέν βρίσκεται στά δεδομένα τῶν σκληρῶν δίσκων τῶν ὑπολογιστῶν, οὔτε στίς ἄπειρες πληροφορίες τοῦ διαδικτύου, οὔτε στήν ἀστρονομική ἢ εὐστροφία τῆς τεχνητῆς νοήμοσύνης. Κοντά στόν Μεγάλο Διδάσκαλο ὁ πιστός μαθαίνει πώς ἡ σοφία δέν εἶναι γνώσεις καί πληροφορίες οὔτε πείραμα καί συμπέρασμα. Ἡ σοφία εἶναι βίωμα, ἐμπειρία τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ, ἡ χαρά τῆς ἔνωσης μαζί Του... Γιά μᾶς, τέλος, ὁ Μεσσίας Χριστός εἶναι ὁ Μέγας Ἀρχιερέας. Εἶναι Ἐκεῖνος πού μυστηριακά θυσιάζει καί θυσιάζεται, γιά νά μοιράσει τόν ἑαυτό Του σ' ὅποιον Τόν ἀγαπᾷ. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος, ὁ προσφέρων τόν ἑαυτό Του καί προσφερόμενος στήν Ἐκκλησία καί ἀπό τήν Ἐκκλησία γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὁ Μεσσίας εἶναι ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς ἀληθινῆς λατρείας. Εἶναι τό περιεχόμενο κάθε προσευχῆς...»

Ο Σεβασμιώτατος ἐκλείσει τόν λόγο του προτρέποντας τους πιστούς· «Με τόν Απόστολο Ανδρέα ἄς προσεγγίσουμε τόν Κύριο ὡς Βασιλιά, ὡς Διδάσκαλο καί ὡς Ἀρχιερέα. Ἄς ὑποταχθοῦμε στή δύναμη τῆς ἀγάπης Του, στή σοφία τῆς παιδαγωγίας Του, στή μυστική χάρη τῆς λατρείας Του, γιά νά μπορούμε νά διακηρύττουμε στους ἀδελφούς μας πού διψοῦν γιά ἐλευθερία: “εὗρήκαμεν τόν Μεσσίαν”».

